

REDAKČNÍ RADA

ERIKA SCHWARTZOVÁ
DOMINIKA KAFONKOVÁ
ELIŠKA ALTURBANOVÁ
ONDŘEJ ZAHRADNÍČEK

Mgr. HANA HEJOVÁ

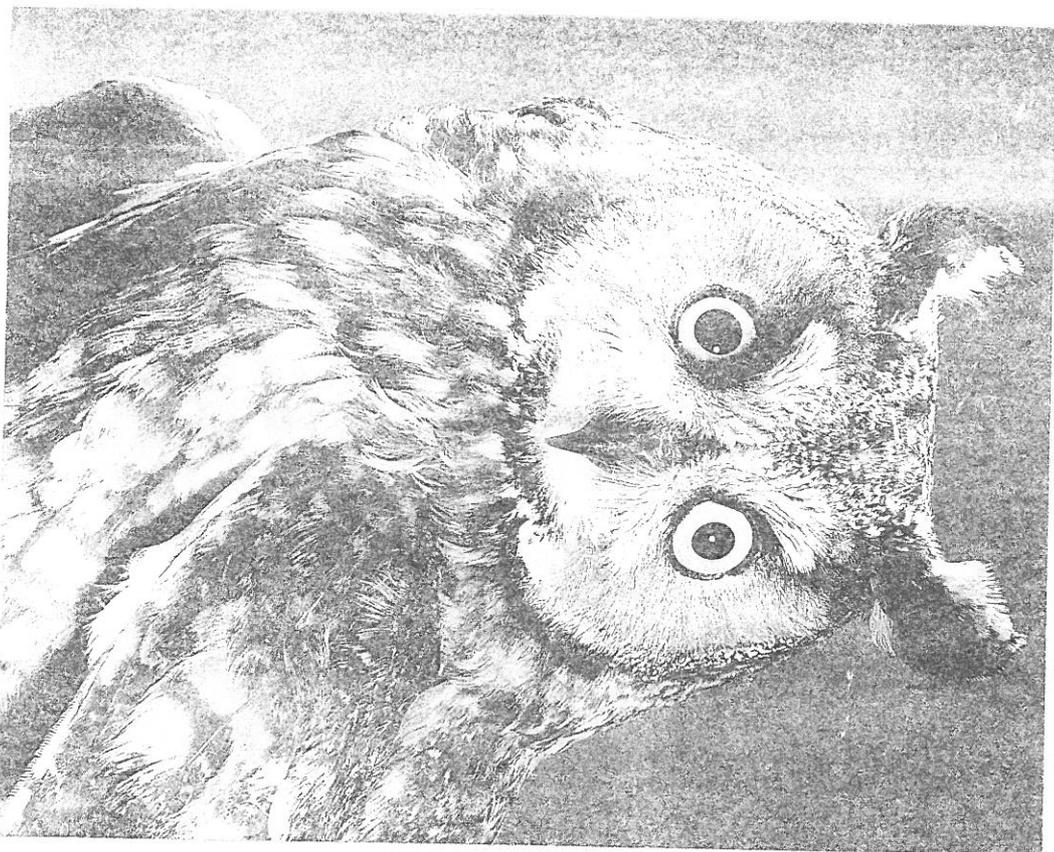
TISKAŘSKÝ ŠOTEK NÁM DĚLÁ POTÍŽE, OMLUVTE
PROSÍM CHYBY, KTERÉ SE OBJEVÍ!!!

Číslo 4

Ročník 1.

Datum vydání: 11. 4. 2001

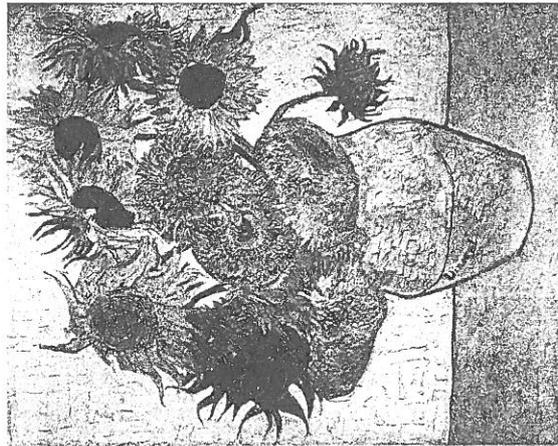
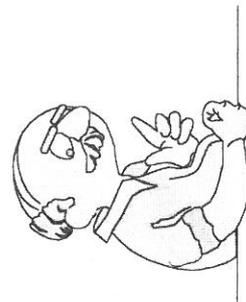
ŠZACII

PRANOSTIKY

Březen

- * Březen - za kamna vlezem.
- * Březnový sníh škodí polím.
- * Březnové slunce má krátké ruce.
- * Prach v březnu má zlatou cenu.
- * Březen vlhký, rmutný, sedlák smutný.
- * Studený marec, mokrý máj - bude humno jako ráj.
- * Prší-li v březnu, prší také v červnu.
- * V březnu dvě putny vody a jedna lžíce bláta, v říjnu jedna lžíce vody a dvě putny bláta.
- * V březnu stár, boj se már.
- * Radlice, jež v březnu oře, v dubnu odpočívá v dvoře.
- * Na svatého Řehoře, šelma sedlák, který neoře.
- * Na svatého Jáchyma skončila se už zima.

Víte, jaký název má tento obraz? Odpověď je ukryta v tajence.

V srpnu 1888 namaloval dva obrazy představující tyto rostliny. Na jednom z obrazů je dvanáct, na druhém čtrnáct květů. Nyní se první z nich nachází ve Philadelphii a druhý v Londýně. Na těchto obrazech dominuje žlutá a oranžová barva. Van Gogh byl tehdy fascinován hojností slunce provensálského léta.

Tajenka:

- 1/ ochranný kartón kresby
- 2/ prostor (podklad) k malbě
- 3/ obal barvy
- 4/ odstín modré barvy
- 5/ nástroj malíře
- 6/ barva
- 7/ malba pomocí tenkých vrstev
- 8/ zakulacený konec štětce
- 9/ odstín žluté
- 10/ druh barev na plátno

Otázky a hádanky

1. Který malířský směr měl největší vliv na dílo van Gogha?
2. Vyjmenuj 1 malíře tvořící ve stejném období jako van Gogh?
3. Kde van Gogh namaloval většímu svému nejznámějšímu obrazu?
4. Koho pozval van Gogh do své kolonie umělců?
5. Kolik obrazů prodal za svého života?
6. Kdy se narodil van Gogh?
7. Kdy zemřel?
8. Jak zemřel?
9. Jaké ucho si uřezal při hádce s Gauguinem?
10. Z jaké rodiny jeho matka pocházela?

Odpovědi: 1. Impresionismus, 2. Paul Gauguin, 3. V jižní Francii, ve městě Arles a jeho okolí, 4. Paula Gauguina, 5. Jeden, 6. 23. října 1853, 7. 29. července 1990, 8. Na následky zranění střelou do prsou, 9. Část pravého, 10. Z rodiny malířů a obchodníků s uměním.

Prameny: Svět poznání č. 1

Duben

- * V dubnu čas na panský kvas.
- * Mokrý duben větší úrodu, suchý předpovídá nehodu.
- * Když duben laškuj, bývá mnoho sena a obilí.
- * Mokrý duben přislíbuj dobrou sklizeň.
- * Duben hojný vodou - říjen vínem.
- * Je-li duben pěkný, bude květen ještě lepší.
- * Co duben našetří, to květen spálí.
- * Duben - za kamny budem.
- * Jasný měsíc v dubnu škodí květu stromů.
- * Dobrý duben - špatný květen.
- * Co den a noc zmočí v dubnu, za hodinu vyschne jednu.
- * Duben dělá roje - srpen pohřby.
- * Větrný a suchý duben zastaví veškerý růst plodin.

Velikonoční svátky

Velikonoční svátky jsou svátky, které jsou v kalendáři pohyblivé.

V 6. století byla přijata zásada slavit Velikonoce po jarní rovnodennosti (21. březen) v neděli po prvním jarním úplňku. Takto stanovená velikonoční neděle může být v rozmezí od 22. března do 25. dubna.

Podle velikonočních svátků se řídí všechny pohyblivé církevní svátky. Je proto zřejmé, že pranoslitky těchto dní můžeme sotva brát z meteorologického hlediska vážně.

Van Gogh

Vincent van Gogh se narodil 23. března 1853 v Groot Zundertu, malém městě v Nizozemsku. Vincentův otec byl protestantský duchovní, zatímco jeho matka pocházela z rodiny malířů a obchodníků s uměním.

Když mu bylo 16 let, obstarala mu jeho matka první práci. V Haagu pomáhal jejímu bratrovi, obchodníku s uměním. Budoucnost vypadala slibně až do roku 1874, kdy byl van Gogh přeložen do Londýna. Zamítoval se do děry své bytne a zanedbával práci. Byl propuštěn a poslán domů. V roce 1876 se do Anglie vrátil a pracoval pro jednu z ondyňskou školu jako výběrčí poplatků. Byl šokován chudobou panující ve městě, že odmítl dále peníze vybírat.

Znovu jel domů, tentokrát rozhodnut si stát se duchovním jako otec. Ale studia mu připadala obtížná, a tak se rozhodl poskytovat křesťanskou pomoc chudým. Misie ho v roce 1878 zavedla do Belgie, do havířské oblasti Borinage. Co zde van Gogh viděl, bylo daleko horší než poměry v Londýnských chudinských čtvrtích. Vrhnul se do práce, vzdal se veškerého svého majetku a žil ve zchátralé budově po boku svých oveček. Jeho zděšení zaměstnavatelé ho v roce 1880 propustili.

Van Gogh nebyl svým propuštěním nijak zaskočen. Rozhodl se, že se chce stát učelem a svěřovat plátnu vitalitu a hloubku každodenního života. Nejdříve se musel učit. V několika dalších letech dělal svůj čas mezi domov, Haag a Antverpy.

V roce 1885 odjel van Gogh do Paříže. Při své první návštěvě, o 11 let dříve, byl okouzlen vůbec první výstavou impresionistických maleb. Tato vzrušující a originální díla rozevřela skrytou touhu v tehdy jednadvacetiletém van Goghovi a on zaužil přibližně se svým uměleckým vzorům. Úsadil se se svým mladším bratrem Theem, který platil za oba nájemné, v Paříži na Montmartru.

Impresionismus nevyvolal zájem pařížské veřejnosti. Stále je však dost těch, kteří Gogha povzbuzují a soustředí se kolem něj. Důvěrným přítelem se stal Paul Gauguin, který sdílel stejný názor na to, že malby se mají odvíjet od vnitřních pocitů.

Van Gogh však do tohoto prostředí nezapadl. Byl častěji opilý než střizlivý a pitky zákonitě šplh k nekontrolovatelným výstupům. V jeho hlavě se zrodila mánie, kterou začal postupně rozvíjet. Zamíloval si japonské umění a toužil tvořit v krajně podobné Japonsku, a zapomenout tak na rušné ulice Montmartru.

V roce 1888 se přestěhoval do Arles na jihu Francie poblíž Marseilles, to bylo právě to místo, které splňovalo jeho představy.

Brzy našel podnájem a s přáteli se s mírnými lidmi. Pošták Roulin byl častým návštěvníkem ve „žlutém domě“, kde van Gogh bydlel po dobu jednoho roku. Pracoval až 16 hodin denně. Často si v noci vzal barvy a stojan a vydal se do polí zachytit měsíční svit. Dokonce, aby viděl na malování, udržoval si v patřičné poloze řadu svíček na krempě klobouku.

Van Gogh začal snít o založení kolonie umělců. Přemluvil Gauguina, aby se k němu připojil. Gauguin přijel v říjnu 1888, ale oba umělci se téměř okamžitě dostali do sporů. Gauguin si o van Goghovi myslel, že je nepořádný a mrazivý a van Gogh pokládal svého společníka za příliš arogantního.

Rozdíly jejich povah vyvrcholil velkou hádkou těsně před Vánocemi, když van Gogh hodil svou sklenici s pitím po Gauguinovi a pak ho napadl britvou. Vyděšený Gauguin utekl, zatímco van Gogh v záchratnu položenosti úřezal část pravého ucha.

Tehdy si uvědomil, jak blízko má k šílenství. V květnu 1889 byl z vlastní vůle přijat do ústavu pro duševně choré v městečku St Rémy. V období vyrovnanosti měl povoleno malovat a stačil dokončit 200 pláten za dobu o něco delší než rok. Po okolí byl znám jako „ten šílenec“ a lidé se mu otevřeně vysmívali. Nakonec, když už to nemohl dále snášet, se z jižní Francie odsílehoval. Na začátku roku 1890 se usadil severozápadně od Paříže v Auvers, městě oblibeném umělci. Projímal si pokoje nad kavárnou a ponořil se do tvorby. Namaloval neuvěřitelných 70 obrazů za 70 dní.

Tato horečná činnost nemohla mít dlouhé trvání. V neděli 27. července 1890 odešel van Gogh z domu a střelil se do prsou. Podarilo se mu dostat ze zpátky do svého pokoje, kde ležel celou noc a kouřil dýmku. V úterý v jednu hodinu ráno zemřel na následky zranění, ve věku pouhých 37 let. Zemřel jako neznámý umělec. Dnes je považován za jednoho z největších malířů devatenáctého století.

Mezi jeho nejvýznamnější díla patří: Jedlička brambor (1885), Slunečnice (1888), Hvězdná noc (1888), Ložnice v Arles (1889), Pole s cypríši (1889), Autoportrét (1890).

Něco málo k Velikonocím

VELIKONOCE

Největším svátkem jara a největším křesťanským svátkem celého roku jsou Velikonoce. Slaví se první neděli po jarním úplňku, následující po dni jarní rovnodennosti a jsou spojeny s uctěním památek ukřižování a vzkříšení Ježíše Krista.

Po praslavanských předcích nám pro tento čas navíc zůstal obyčej pohřbívání Bohyně smrti – Morany, smrtky či Morény – symbolu zlé těžké zimy. Morana neměla přímou souvislost s velikonočními svátky, ale s jarem určitě ano.

Dnes se tedy jaro vítá utopením či spálením Moreny o poslední masopustní neděli.

Křesťanským velikonočním svátkům předchází dle věrouky 40 dnů půstu. Zimy bývaly opravdu kruté, dlouhé a s potravínami se muselo šetřit, aby vydržely do nové úrody. V zimě se více odpočívalo, odpadala těžká práce na poli a lidé se více věnovali různým rukodělným činnostem. Jaro však už je příslibem nové úrody, zvýšily se počty domácích zvířat o mláďata, mohly se porazit starší kusy, skončilo období půstu.

5) Čím byl jeho otec?

- a) malířem
- b) doktorem
- c) žebřákem
- d) notářem

6) Jak se jmenuje dílo na obrázku?

- a) Madona s dítětem
- b) Mona Lisa
- c) Madona s kvítkem
- d) Marie s Ježíšem

SPRAVNÉ ODPOVĚDI: 10,20,30,40,50,60

Pasíje – svatý velikonoční týden

Květná neděle – je poslední postní neděle a nepatří tedy do pašijového týdne.

Tento den se v kostelích světi květy kočiček, začíná pašijový týden ... a jaro je tady.

Škaredá středa – jinak zvaná sazometná. Toho dne se vymetají komíny a nikdo se nesmí mračit, jinak se bude mračit po všechny středy v roce !

Zelený čtvrtek – byl velmi rušným dnem. Hospodyně musely ustát před východem slunce, vymést dům a smetl vynešt za vesnici, aby se doma nedržely blechy. K jídlu muselo být něco zeleného, aby byli ušichni po celý rok zdraví. Svěcenou vodou se kropil dům proti čarodějnici.

Naposled zazvoní zvony a „ odletí do Říma “. Ty pak nahradí mládež dřevěnými řehačkami.

Velký pátek – hledači pokladu pozor ! V tento den se otvírají skály a vydávají svá bohatství. Dříve se lidé myli v potoce ve víře, že se jim budou vyhýbat nemoci.

Bílá sobota - byla zasvěcena ohni. Uhasila se všechna ohniště, v kostele zhaslo věčné světlo.

Boží hod – velikonoční neděle – V kostelích se světi pokrmu-beránek, mazanec, vejce , chléb, útno- znamení jara a hojnosti.

Pondělí velikonoční – tento den je zvukem společenských náušťeu, spojených s koledami a všeobecným veselím.

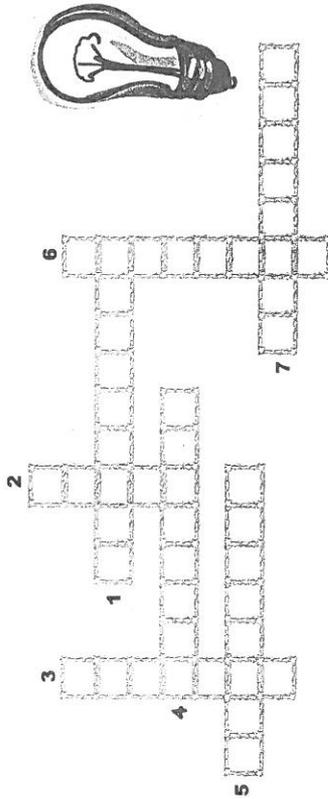
OBDOBÍ RENESANCE

Úkol: Poznej známou tvůrčnou osobnost.

Tento muž se narodil v italském městečku Vinci. Pocházel z bohaté rodiny, otcе měl notářem a matka Katerina byla obyčejná venkovanka. Když mu bylo patnáct, dal ho otec do učení k florentskému mistru Andreu Verrocchiorovi. Patřil mezi hlavní tvůrčnou osobnosti renesance. Po celý život byl znám jako badatel zabývající se optikou nebo atmosférickou fyzikou, jmenovitě pozorováním změn barev a ostrosti obrásů při pohledu z dáliky-ukazuje cestu k vzdášené perspektivě a gradaci, které se říká „sfumato“. Žil v letech 1452 – 1519. Mezi jeho díla patří: Mona Lisa, Dáma s hranostajem, Madona s květkem, Léda, Kánon lidské postavy, Poslední večere a další.

SPRAVNÁ ODPOVĚĎ: Leonardo da Vinci

1. sloh, ve kterém osoba vyniká
2. jeho rodné městečko
3. název užívá pro gradaci
4. jeho asi nejznámější obraz
5. jméno jeho matky
6. jeho křestní jméno
7. jak mu říkali jeho známí

KVÍZ

1) Kolika let se Leonardo da Vinci dožil?

- a) 64
- b) 67
- c) 61
- d) 72

3) Navrhoval da Vinci i vynálezy a budovy?

- a) ano
- b) ne
- c) nevím

2) Jak se jmenoval Leonardův učitel malířství?

- a) Vivaldi
- b) Verucchio
- c) Verrocchio
- d) Vasari

4) Mohl se setkat s Michelangelem?

- a) ano
- b) ne
- c) nevím

Te Pito o Te Henua - Pupek světa Velikonoční ostrov

V historii tohoto malého ostrůvku uprostřed vod Tichého oceánu máme jasno v jediné věci: že existuje. Vše ostatní je obestřeno více či méně neodhalenými roskou záhad, které euroamerickou civilizaci vztuší již od jeho „objevení“ Holanďanem Jacobem Roggeveenem na Velikonocce roku 1722. Název inspirovaný dnem objevení se vžil do té míry, že zdomácněl ve většině jazyků světa. Původní obyvatelé však pro něj již jméno měli. Nazvali ho Rapa Nui, Veliká země, což jej mělo odlišit od dřívě osídleného ostrůvku Rapa (později nazývaným Rapa Iti - Malá země) v souostroví Gambiery (dnes součástí Francouzské Polynésie). Jak nesmírně důležitý byl pro své obyvatel, však naznačuje jeho nejpočetnější název: Te Pito o Te Henua, neboli Pupek světa. Jedna z nejpodivuhodnějších kultur světa.

Krátkouší proti Dlouhouchým

Dnes nejuznávanější teorií, jak se na tak osamocený ostrov, z nějž je k nejbližšímu obydlímu místu plných 1900 km, dostali první lidé, je migrační vlna, jež začala v jihovýchodní Asii před asi 3000 léty a na Rapa Nui dorazila někdy kolem roku 400 n. l. Původní obyvatelé jsou tedy s největší pravděpodobností polynéského původu, o čemž svědčí například jazyková podobnost.

Rapanujské legendy však hovoří o připlutí dvou skupin osídlenců, Dlouhouchých z východu a Krátkouchých ze západu. Následný konflikt, který se mezi nimi odehrál, skončil vyhlazením Dlouhouchých, ale rozbroje tím, jak už to bývá, neskončily. Po delším míru se totiž rozhořely klanové války (podle některých výpočtů k nim dochází někdy ve druhé polovině 17. století), jejichž důsledkem bylo i poražení všech moai, hrdých to symbolů jednotlivých rodin.

Příjezd prvních evropských mořeplavců znamenal pro Rapa Nui jen posílení již existujícího chaosu. Od té doby si ostrov na delší či kratší dobu zabralo několik zemí, včetně Francie, Peru a Španělska, až roku 1888 skončil ve vlastnictví Chile, které jej spravuje dodnes.

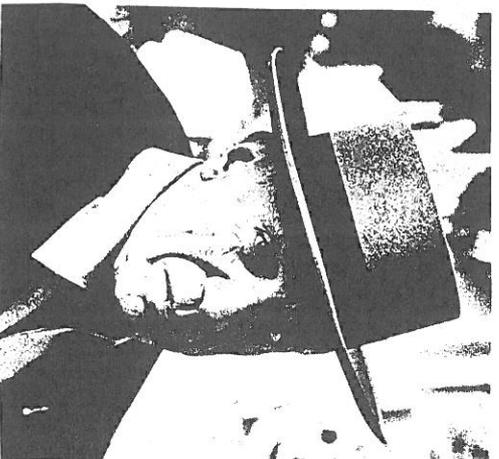
Moai, ahu a pukao

Pokud se dostanete na Velikonoční ostrov, určitě se pújete podívat na kráter Rano Kau, řecy, které vás u toho budou provázet, nebude mít asi nikdo jiný, který toto místo navštívil stejně. Ale přesto o tom jeden návštěvník napsal: „Stojím na okraji kráteru Rano Kau a mám co dělat, aby mě vítr nesmetl do vin Tichého oceánu. Za mémi zády se z oceánu ve vzdálenosti jeden kilometr tyčí tři malinké ostrůvky, nebo spíš skály, které nemilosrdně bíjuje příboj. Převládá ve mě pocit opuštěnosti a smutku. Cítím se sám, stejně jako je tenhle ostrov sám uprostřed oceánu. I domorodci se asi cítili sami, tak si ze sopečné horniny vytesali gigantické sochy.“ Mohl to být ten pravý důvod, stejně jako to mohlo být jiný důvod. Nevíme.

Pablo Picasso

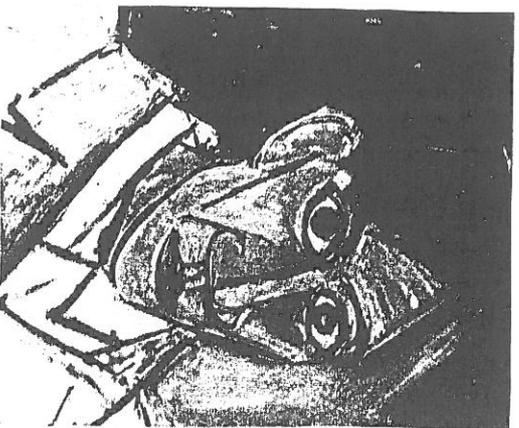
„Picasso patří k umělcům, o nichž Michelangelo řekl, že by si zasloužili, aby byli nazváni orly, protože vystupují nejvýše a pronikají mraky ke slunci.“

Apollinare

Narozen 25. října 1881. Zemřel 8. dubna 1974. Nejosobitější umělec moderní doby. Především malíř, ale také grafik, sochař, keramik, scénický výtvarník, psal divadelní hry a básně. V literatuře se uvádí, že Picasso začal psát roku 1935. V té době údajně přestal malovat a věnoval se poezii. Jaime Sabartés, Picassovův dobrý přítel, ve své knize vzpomínek na svůj společný život s Piccassem vypráví: „Zdá se, že svoje první pocity načrtl potají. Velmi brzy našel v psaní zálibu, ale neodvážil se nikomu světit se svou novou vášní. Mně prozradil své tajemství až v roce 1935.“

Když psal, každé místo mu bylo dobře – roh stolu, okraj nábytku, opěradlo lenošky. Vlastní koleno... Jen když byl kolem naprostý klid.“

▶ Autoportrét
1947

▶ Portrét Sylvetty v křesle, 1954

Víme jen, kde sochy vznikly - v lomu na úpatí kráteru Rano Raraku, dokonce ještě jedna nedokončená a od skály úplně neodtěsnaná moai leží. Celkem jich rapanujci vztýčili asi 300, daleko víc jich zůstalo v lomu nebo na cestě na svá ahua, kamenné plošiny, z nichž měly vzhlížet do vnitrozemí ostrova. Dnes stojící moai byly znovu vztýčeny během 20. století.

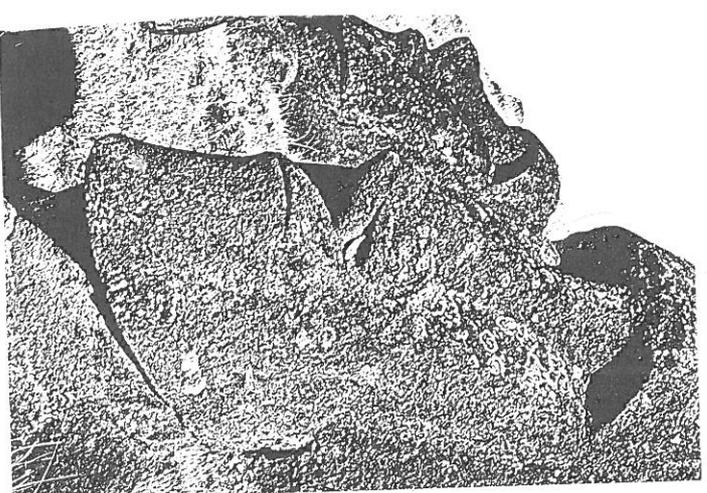
Kromě neobvyklého tvaru moai, které nemají nohy, tělo je jen naznačeno a neproporcionovanější je hlava, na některých z nich zaujme kloubok pukao z červené horniny. Podle nejvíce přijímané teorie jde o kloubok, ale styl účesu, který se na Rapa Nui nosil v dobách vzniku posledních soch.

Odpovědi v nedohlednu

Pukao jen rozšířily nezodpovězené otázky. Jakým způsobem byly sochy vlastně dopravovány z lomu Rano Raraku a posléze vztýčeny na ahua? Byly sochy taženy? Nebo s pomocí dřevěného uchytní lan „samy kráčely“? Byly pukao na sochy nasazeny ještě před jejich vztýčením na ahua? Nebo až pak? Proč všechny moai, až na jednu výjimku, hledí směrem do vnitrozemí? Jak to, že některá ahua jsou nápadně podobná inckým zdem v Peru? A proč moai vlastně vznikly?

Odpovědi na všechny tyto otázky zatím stále hledáme. Není se čeho chytit, protože Polynésané nám nezanechali téměř žádné písemné zprávy a jediná výjimka, několik tabulek rongo-rongo objevených právě na Velikonočním ostrově, zůstává nerozluštěna. Samé otázky a žádné odpovědi. Nejvzášnější místo, kde jsme se kdy ocitli.

Eva Vrtilková, S.B

Jarní

Když svatý Josef otvírá
tu zima kvílí: Ouha!
Tesařská ostrá sekýra
Zpod pláště světlí čouhá.

Hned vlečku zimě přesekne,
zašlápne špínu sněhu.
A vše, co bylo nepěkné,
Promění v zpěv a něhu.

Kež vlašťovky už zavolá,
Jež byly s námi loni.
Fialka, skrytá dopola,
pod keřem prudce voní.

(Jaroslav Seifert)

Jarní poutník

Když jaro přišlo, stromy podél cest
za druhy zvolil si a skrývany,
dal očím plápolat a ústům kvést,
šel pohan mezi pohany hýčkaný,
a dešť šlehan, sluncem hýčkaný,
dal uspávat se loutnou hvězd.

Pil mléko dívčích bříz a v olšínách
se k svatbám zlatých vázek pozvat dal,
zdvih pířko sojčí, ztracené tu v lásky hrách,
a dýchal na ně, něžná slůvka tkal,
stem něžných slůvek pířko obetkal,
jak po srdci by dlouze smyčcem táh.

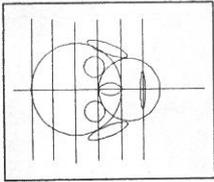
Pak lesů host, jich stezek přijel stín,
jak oblékl by nový, snubní šat,
a míse prosby ve smích kukaččin,
toužil a toužil, an se večer krad,
zda bozi dovoli mu uhlídat
taneční žinku v stříbru kapradin...

(Fráňa Šrámek)

Lávkové umění

Neradi kreslíte portréty, protože to neumíte? My Vám poskytneme snadnou a zcela profesionální pomoc:

Aby hlava byla nakreslena výstižně, musí mít správné základní proporce. Ukazují jednoduchou hlavu ze předu (*anřfas*) i hlavy proporční kostru na papír A2. dostatečnou kostru čela, Dej zvlášť pozor na v bočním pohledu, pak na zadní část lebky. Do té se přece musí vejít celý mozek.

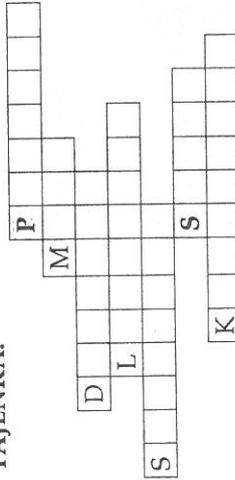

RÉBUS:

PARNÍK - RNÍK + DUB - DU + LOKOMOTIVA - KOMOTIVA = ?

TAJENKA:

1. Jaký je odborný název kresby hlavy?
2. Jak se jmenuje autor detailu č.1 z obrazu Alej na plátně? (Křestní jm. - Joan).
3. Autor obrazu Mona Lisa .
4. Křestní jméno autora obr. Mona Lisa.

5. Jak se jmenuje řecký spisovatel, který napsal 120 divadelních her?
6. Básnička, která pochází z řeckého ostrova Lesbo a psala milostně básně.
7. Název obrazu, z detailu č.2 od Jana Zrzavého.

1.

2.

A. MALOVCOVA
11.20.1990.11.11.2000

MICHA MALOVOKNO

Náš výcvik v Alpách

OSOBNOST:

Jindřich Heger

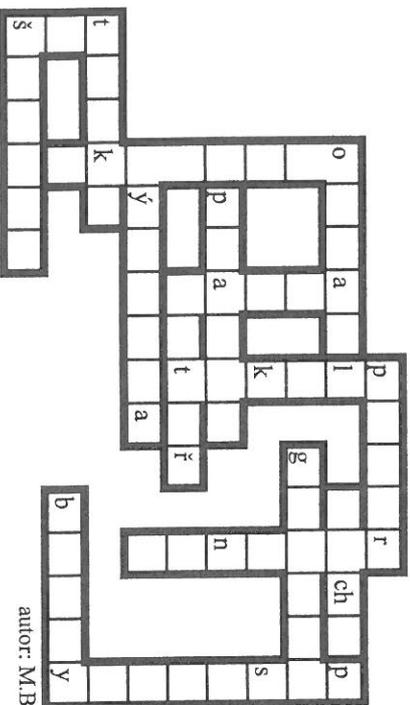
Akademický malíř, ilustrátor a restaurátor se narodil 19.3.1933 ve Svatouchu u Hlinska. Studoval na Vyšší uměleckoprůmyslové škole v Praze. A na Akademii výtvarného umění v Praze. Výchradně začal využívat tematiku krajiny rodné Vysočiny. Maloval také zátiší a drobnější pohledy do chalup. Věnoval se i restaurování, restauroval řadu domů s freskami v Praze, také i Martinicův palác. Jindřich Heger je nejen výborný malíř, ale i vynikající řezbář. V roce 1968 začal vyřezávat Betlém, který se nyní skládá za 137 figurek, které se mohou stále doplňovat. Práce trvala 15 roků. Betlém J. Hegera vydává svědectví o kraji i snech jeho dětství. Od dokončení stále putuje po výstavních sítích a kostelech.

HRÁ: Doplnovačka

POZOR: může se doplňovat všemi čtyřmi směry!

SLOVA NA DOPLNĚNÍ:

Malíř, malba, rotunda, socha, gotika, tužka, tuš, štětec, pastelky, barvy, obraz, plakát, portál, olejovky, výstava, papír.

autor: M.Boudný@K.A

V neděli 25.3.2001 jsme v 22.00 odjížděli od vlakového nádraží. Jeli jsme do Rakouska na Mölthalský ledovec. Přijel pro nás dvoupatrový klimatizovaný autobus. Naskládali jsme batohy a lyže do přívěsu a vyrazili na cestu. Cesta trvala 10 hodin. Přijeli jsme na parkoviště, nastoupili jsme do vláčku a potom na lanovku, která nás vyvezla až k horské chatě.

Byli jsme ubytováni uprostřed lyžařského areálu v nadmořské výšce 2794 m. Pokoje byly vícelůžkové a prostorné, s vlastním sociálním zařízením.

V ceně pobytu byla zahrnuta polopenze. Stravovali jsme se v samoobslužné restauraci, která se nacházela v patře nad ubytováním. Snídaně byly realizovány formou bufetu.

K dispozici bylo čerstvé pečivo a výběr z teplých nápojů. K večeru jsme měli vždy teplé jídlo. Nápoje se už musely platit. Zájemci o plnou penzi si mohli dokoupit pět obědů.

Mölthalský ledovec je méně známý ledovcový areál s nadmořskou výškou 2200-3122 m. Ve středisku bylo 43 km upravených sjezdovek různých obtížností. Byla zde řada vhodných terénů pro základní lyžařský výcvik začátečníků. Byli jsme rozděleni do pěti skupin, podle toho, jak kdo uměl lyžovat. Každý den jsme po snídani lyžovali dvě a půl hodiny, po obědě jsme měli odpolední klid a ve 14.00 jsme vyráželi opět na svah.

Na chatě byla k dispozici společenská místnost s TV, stolní tenis a místnost na cvičení. Každé ráno jsme měli povinnou rozsvičku. Byl uspořádán turnaj ve stolním tenise pro kluky i holky. Tři nejlepší obdrželi ceny.

Poslední den ráno jsme si dobalili věci a šli jsme na sjezdovku. V 15.30 jsme jeli lanovkou k parkovišti. Naložili jsme si do autobusu věci a následovalo školní foto. A po něm odjezd. Cestou domů jsme se divali na dva filmy. Ve 2:00 ráno jsme přijeli na výškovské vlakové nádraží a čekali na podíče.

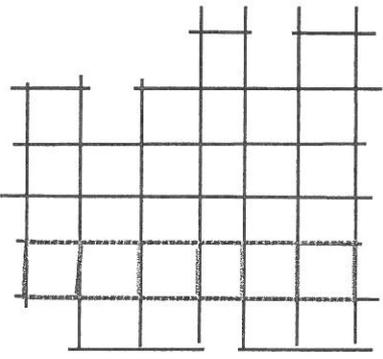
Dojem: Na horách se nám velice líbilo a nejnraději bychom tam zůstali. Vzpomínku na nás měli i v Rakousku, protože jsme byli v televizi při sněhové válce proti dětem z Korutan.

Aneta Malovcová, SB
Erika Schwartzová, SB

VIŠ, CÍLJIŠ?

MILAN SODOMA (1985 - ?)

Tento budoucí umělec je velice skvělý malíř s výbornou fantazií. Zatím nedostal žádnou příležitost stát se známým, ale všichni věříme, že tuto možnost dostane a nejen jednu. Mezi jeho nejznámější díla patří malby (grafity) níže uvedené. S tímto skvělým člověkem zatím chodím do školy na gymnázium, ale už se jeho čas krátí a brzy by chtěl přestoupit na uměleckou školu. Mezi jeho záliby patří malba grafitů (pouze na papír) a děvčata. Neoplývá přílišnou inteligencí, ale na to, co umí, mu jeho vědomosť stačí. Milan nevyniká pouze ve světě umění, ale i ve sportu. Umí hrát všechny sporty, ve většině disciplín podává úžasné výkony. Aktivně dělá i JUDO, ve kterém už několikrát získal medaili (byl i v novinách). O dalším pokroku Milana Sodomy ve světě umění vás budeme informovat v příští desetiletce.

Když se ti dílo kreslené tužkou nepodaří, použiješ ...

Panna a ...

Červená, žlutá, zelená, atd. jsou ...

Přesná kopie skutečnosti, která není namalovaná je ...

Jméno našeho umělce s tímto podpisem je ...

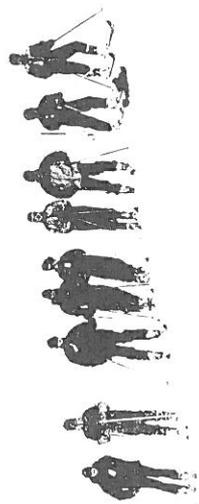
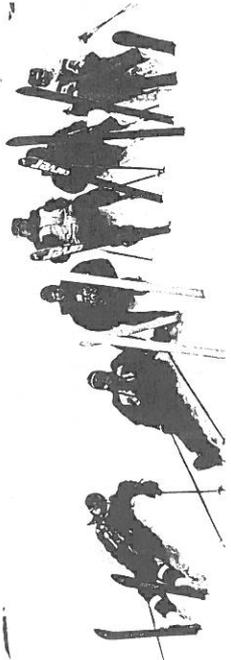
Nástroj k malování je ...

Milán Sodoma

90. .... autoportrétu zaznamenal jeho proměny život, kdy po brzké silbné kariéře nebyl příliš šťastný. Tento autoportrét namalovaný v roce 1669, kdy tento umělec také zemřel, vypovídá o muži, jenž se naučil přijímat rány osudu bez pocitu porážky a trpkosti.

O kterého umělce se jedná? Doplň jméno.

UMĚNÍ? ŽÁDNÁ VĚDA!

PROČ JÁ?
JILKA POSPÍŠILOVÁ, KA

1. Poznej výtvarné stvly: SIPENOMUSIRIS

MONUSIRIXEPES
USKIMBUSU
UMISTURFIU
MASUDIDAS
MALUSERISUR

2. Karel Purkyně (1834 – 1868)

- narodil se 11. března 1834 ve Vratislavi
- jeho otcem byl profesor fyziologie, vědec světového jména Jan Evangelista Purkyně; matkou byla dcera berlinského lékaře
- vyrůstal bez matky, zemřela, když mu byl necelý rok
- studoval na univerzitě v Praze malířskou akademii, později v Mnichově a Paříži

Úkol: Poznej, která osoba je na obrázku!

3. Víš, nebo nevíš?

- Cyklyus Slovanská epopej namaloval . . . . .
Dante byl . . . . .
Dámu s hranostajem namaloval . . . . .
Versace byl . . . . .
Davidovu sochu zhotovil . . . . .
Pavarotti je italský . . . . .

Právě jsem umývala nádobí, když se ozvalo známé mamčino volání: "Soničko, máš telefon!" Utírela jsem si mokré ruce do kalhot a běžela do kuchyně. "Ahoj, tady je Libor, jdeš dneska do kroužku?" "Ne, a už ti to říkám nejspíš po stý. Hasičský kroužek je nudný a chodit tam prostě nechci, tak už mi ani nevolej!" Řekla jsem a praštila sluchátkem. Vzpomněla jsem si přitom na všechna cvičení, na motání hadic a návčivky na závody. V životě to k ničemu nebudu potřebovat. Stejně tak vážání uzlů a dýchání z úst do úst. Zbytečně tam trávím čas, to už raději půjdu na diskotéku. Můj monolog ukončil další telefon. Tentokrát mi volala Helena, moje spolužačka. Pozvala mě na oslavu svých narozenin. Helča je dobrá kamarádka, ale vadí mi, že bydlí tak daleko. Ono se to nezdá, tři kilometry, jenže když je člověk musí šlapat po svých? Sundala jsem z věšáku bundu a vyrazila na cestu. Začínalo pršet. Nejdříve padaly jen malé kapičky. Když mi fučly o oblíčeji, bylo to jako slabé pošimrání. Pak ale začaly nabírat na intenzitě, až se spustil typický liják. Celé to trvalo asi deset minut a já vypadala jako zmoklá slepice. V tu chvíli jsem byla ráda, že nejdu po polníce, měla bych na každé botě kupa mazlavého bláta. Když bych ale veděla, co mě zanedlouho čeká, šla bych polňačku s radostí . . .

Pomalu se vyjasňovalo, slunce báznivě vykukovalo z mraků. "Tohle místo ze srdce nenávidím," říkala jsem si, když se do mého zorného pole dostala Dačice, nejostřejší a nejnepřehlednější zatačka jakou znám. Ještě si vzpomínám, jak jsme tu s tátnou . . . a stěpy skla všude okolo. Z jednoho se kouřilo. Ani nevím, co mi v té chvíli řeklo, abych šla blíž k autům, snad instinkt. Moje neuspořádané myšlenky se spojily v jednu jedinou: zachránit je, zachránit řidiče. Jednoho se mi podařilo zachránit je, něco říkal a přejížděl si rukou po žebrech. "Co, co mi chcete říct?" On však zavřel oči a nejspíš upadl do bezvědomí. Dýchal. Marne jsem si vzpomínala na hasičský kroužek, na masáž srdce . . . Proč jen jsem se to neučila. V mysli se mi vynořily jen popletené útržky. Asi bych ho měla dát do stabilizované polohy. Probouha, vzdýť já ani nepomyslela na druhého řidiče! Otočila jsem se k autům. Zadní sedadla hořela a muž ležel v bezvědomí na předním sedadle. Z dálky jsem už ale slyšela sirěnu sanitky. Přijeli i hasiči a policie. Kolem projelo pár osobních aut. Někdo mě vzal nakládačím řidiče do sanitky. Přitom se mě někdo zeptal, jestli jsem mu dávala umělé dýchání. Když ze mě vypadlo to strašné slůvko "ne", cítila jsem se hrozně. Třeba teď kvůli mně zemře, protože neumím masáž srdce a dýchání z úst do úst. Proč jsem to musela být zrovna já, proč ne někdo jiný? Proč?

Všechno utichlo, sanitka odjela. Ani jsem se neptala, kdo ji přivolal. Jen jsem šla zpátky domů. Já, moje myšlenky a moje svědomí. Celou cestu jsem brečela a potom jsem doma v kuchyni vzala do roztrásených rukou telefonní sluchátko. Moje prsty bezmyšlenkovitě natukaly známé číslo. "Libore, já do toho hasičského kroužku budu chodit . . ."

MŮJ PRVNÍ VÝJEZD ONDRA VIKTORIN

Sirény ječí, ale já je nevnímám. Myslím na to, jak dopadne náš výjezd, zda nezklamu, jestli neudělám vážnou chybu. Je to můj první zásah proti ohni.

Přijíždíme k hořícímu paneláku. Zaparkovaná auta znesnadňují příjezd. Červené plameny spalují zdivo, hustý kouř stoupá k nočnímu nebi. Vybavují se mi vzpomínky na dětství, kdy jsme u babičky páliili seno nebo pořádali prázdninové táboráky. Můj otec mě vždy varoval, ať jdu od ohně dál, abych se nespálil. A teď' běžím přímo do něj. Prožívám minuty strachu. Poslední chvílky přemýšlení. Pak už tam budu jen já a mé znalosti.

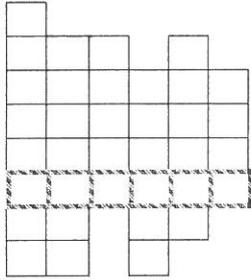
Vyskakujeme z vozu a vytahujeme hadice. Nasazuji si hasicí přístroj, dostal jsem totiž za úkol jít dovnitř a zkontrolovat, zda nezůstal ještě někdo v domě. Běžím do pátého patra. Potím se po celém těle. Svádím boj s plameny. Přes hlukot ohně najednou slyším hlas. „Pomoc, prosím, pomoc!“ V dýmu vidím mladou ženu a malé dítě. Sundávám si výstroj a přikládám ohnivzdorný plášť na dítě. Prikazuji, aby šli k oknu. Víím, že kolegové nachystali plachtu. Pomáhám oběma v seskoku. Pak se ještě vrátím do bytu hasit.

Probral jsem se za dva dny v nemocnici. S popáleninami na nohou a zlomenou rukou, ale živý. Od kolegů jsem se dozvěděl, že mne našli bezvládně ležet v třetím patře. Nejspíš jsem byl omámen kouřem a zakopl na schodech. Ale jak jsem se dostal o dvě patra níže, mimo dosah ohně, to mi nikdo vysvětlit nedokázal. Tak skončil můj první výjezd. U srdce mě hřál krásný pocit, že jsem se zasloužil o záchranu dvou životů. Poznal jsem, že své náročné povolání jsem si vybral dobře.

KVARTA A

I V HODINÁCH VÝTVARNÉ VÝCHOVY STUDENTI ROZVIJÍ SVĚ ŠCHOTNOSTI, VEĎOMOSTI, KAPADÁNÍ - VÍŽ UKAŽKY :
OKNO DO UMĚNÍ

TAJENKA-AUTOR OBRAZU, KLANĚNÍ TŘI KRÁŮ

1. Uzavřená rakev z kamene
2. Kompozice dvou nebo více soch
3. portrét zachycující hlavu a ramena
4. nástěnná malba
5. významný umělec
6. podstavec sochy nebo sloupu

X v í ž

7. Víš, kdo je autorem knihy „Ferda Mravenec“? a) Josef Lada
b) Ondřej Sekora
c) Karel Jaromír Erben
8. Kdo je autorem obrazu „Olympia“? a) Henri Matisse
b) Claude Monet
c) Edouard Manet
9. Jak jinak vysvětlíš slovo souměrnost?
10. V jakém slohu je vystaven „vyškovský kostel“?
11. Jaká památka zbyla na „Pivovarské ulici“?

Najdi správné výrazy skryté ve větě

12. Autobusy Limo stojí uprostřed města.
13. Našel jsem fotku pro Filipa a hned mu ji dal.
14. Démon olitoval kašel své matky.
15. Herec Kodet a Ilona jsou dobří přátelé.
16. Helena přišla i ke mně a pozvala mě!
17. Ten most ukázala a dala ochutnat.

Stavba přes řeku
Tvář zachycená z boku
Dílo vytvořené z lepeného kamenného bloku
Urcitá část obrazu
Nendobrník
Hmota ze sádky, vápna a písku používaná na omítku

Tereza DURECOVÁ, TB

Domluv se s kamarádem, sourozencem, rodiči nebo se svým učitelem, že jim vždy na konci týdne denní protokoly ukážeš. Přitom můžeš provést takové částečné mezhodnocení tím, že si zodpovíš následující nebo podobné otázky:

- Kolik času jsem potřeboval na jednotlivé předměty?
- Které předměty přišly příliš zkrátka?
- Co se se mnou dělo ten a ten den?

Po uplynutí několika týdnů bys měl zkusit se dále učit i bez denního protokolu. Možná, že se tvoje učení mezitím osvoďdilo od zevního tlaku. Mnohé se už učíš samostatněji, rodiče tě tak často nemohou do učení na školní práce se připravuješ v čas, ne teprve poslední den. Avšak nesmiš získat iluzi. Ze teď už všechno běží na vnitřní pohon.

Když se ale stane, že zase upadneš do starých kolejí, pokus se učební trénink ještě o pár týdnů protáhnout. Pak to již určitě klapne!

Stalo-li se tvoje učení tréninkem skutečně samostatnějším, snaž se to tak udržet a předcházejí kroky zpět dobrým časovým plánováním.

Odhivný večerček

Blíží se den mých narozenin a já si moc přála poprvé v životě uspořádat velkou oslavu pro moje přátele. Všechno vycházelo. Rodiče měli odjet na celý víkend do hor. Nadsněně jsem oznamovala všem ~~svým~~ kamarádům už přesné datum a čas mého večírku a slibovala jim nezapomenutelný zážitek. Rozhodla jsem se rodičům nic neříkat. Stejně by mi to nepovolili. Takhle nic nepoznají a já budu spokojená. Nechtěla jsem se sice zrovna nejlíp, ale tolik jsem po té oslavě toužila!

V pátek odpoledne jsem zamávala za odjíždějící modrou škodovkou a už byl celý byt jen můj. Brala jsem schody nahoru po třech, abych sňhla vše připravit.

Hodiny ukazovaly přesně šest. Celý byt byl krásně uklizený, jídlo nachystané, v obýváku visely lampióny... A já, pěkně oblečená a učešaná, jsem nervózně přecházela okolo dveří. Konečně zvonek zadířcel a první hosté se hmnili dovnitř. Ve chvíli se tu sešli všichni. Zábava byla výborná. Tancili jsme, vykládali, jedli, pili. Vše se mi zdálo ještě lepší, než jsem si vůbec představovala. Ve dvě hodiny ráno jsme se uložili k spánku na připravené matrace. Byla jsem k smrti unavená a okamžitě jsem usnula.

Nevím, jak jsem spala dlouho. Probudil mne křik mojí kamarádky Moniky. Zúřivě mnou cloumala a křičela: "Marketo, vstávej! Hoří!!! Hoří!!! Neochotně jsem otkvířala oči. Ještě jsem si neuvědomovala význam těch slov. Po chvíli jsem však proocitla docela a v uších mi znělo pořád dokola. Hoří! Hoří! Bytem se valil hustý kouř. Někdó křičel: "Otevřete okna!" Jiný: "Ne, okna neotvírat!" V každém případě jsme je otevřeli, protože kouř byl opravdu dusivý. Všichni zmateně pobíhali a já se divala do jejich vyděšených obličejů. Utíkala jsem na místo, odkud kouř vycházel. Zůstala jsem strnule stát ve dveřích obýváku. Všechno bylo v plamenech. Všechno. Nenasytně žhavé jazyky dýchaly ořizovaly starý nábytek a draly se dál, do kuchyně. V tu chvíli jsem nevěděla, co mám dělat. Úplně jsem zpanikařila. Říkala jsem si, že něco přece udělat musím. Ze musím aspoň utíkat. Ale nemohla jsem se hnout z místa. Náhle mne někdo prudce chytil za rameno. Otočila jsem se a hleděla do očí naší sousedky. Křičela: "Volej hasiče! Okamžitě volej hasiče!" Jediný jasný povel. Jediná věc, kterou jsem teď musela udělat za každou cenu. Rychle jsem se prodírala k telefonu a vytvočila číslo, které nám tolikrát dokola opakovali ve škole, tolikrát jsem ho viděla na různých plakátech... A teď jsem ho sama tak nutně potřebovala. 150. Snažila jsem se všechno si uspořádat v hlavě tak, abych to mohla srozumitelně vysvětlit. Vyhlkla jsem do telefonu v rychlosti jméno a adresu a práskla se sluchátkem. Žáda mě už začínala pálit. Oheň se šířil rychle. Běžela jsem se podívat, jak jsou na tom ostatní. Za chvíli jsem uslyšela pronikavý zvuk sířen, který osíře prořizl poklidný noční vzduch. Ve dveřích se objevil muž s helmou a v tmavém obleku. Vrhla jsem se mu kolem krku a cítila hroznou úlevu. Je tu někdo, kdo nás zachrání, kdo se o všechno postará. Omdlela jsem mu v náručí.

Když jsem přišla k sobě, nechala jsem oči zavřené. Bála jsem se je otevřít. Doufala jsem, že to všechno byl jen zlý sen. Že jsem doma v posteli a vše je v pořádku. Tolik jsem si to přála!!! Ale věděla jsem, že to tak není. Ležela jsem v bílých peřinách nemocničního lůžka. Rodiče seděli vedle mě a i když jsem viděla jakou o mě měli starost, přesto jsem cítila z jejich pohledů výtku. "Stalo se někomu něco?" "Ne, o byla první otázka, na kterou jsem se zmohla." "Ne, všichni jsou v pořádku." "Tim ze mě spadl jeden velký balvan. Všichni jsou v pořádku. Nejsem zodpovědná za ničí smrt. Z nemocnice mě pustili ještě téhož dne. Utrpěla jsem pouze šok. Dozvěděla jsem se, že požár vznikl kvůli neuhášeným lampiónům. Večer už jsem je nešla zkontrolovat; a jak svíčka dohořovala, chytil celý lampión a od něj všechno ostatní. Cítila jsem se strašně. Nejen proto, že se mohlo něco stát mým kamarádům. Nejen proto, že celý byt byl spálený na uhel. Ale navždycky jsem ztratila důvěru rodičů a to mě moc mrzelo.

Tak to byly moje narozeniny. Moje první velkolepá oslava, na kterou jen tak někdo nezapomene, jak jsem sňhla. A já nikdy nezapomenu na muže, kteří nás zachránili!

Alena Chládková, KB

JAK SE MÁŠ UČIT

DROGY

V dnešní době jsou mladí lidé sňahování pozdravky Hippies hnutí, které jakož bakové podporovalo svobodu a tím i používání drog. Drogy jsou vyhledávané hlavně mladými lidmi chtějícími na sebe upozornit, anebo prostě z nudy. Mezi mladými je velice oblíbená marihuana, cigarety a alkohol.

Legální drogy jsou dosažitelné takřka všude, tím se stávají nejpoužívanějšími, jsou to cigarety a alkohol. Někteří lidé si myslí, že se jim nemůže nic stát, skutečnost je však velmi odlišná, každou chvíli umírá člověk používající nadměrné množství alkoholu nebo tabáku.

Nelegální můžeme dělit na opiáty, nejznámější je heroin, morfin a codein mají velmi vysokou fyzickou i psychickou závislost. Opiáty mohou vyvolávat euforii, zklidnění, nevolnost, útlum dýchání, zužené zornice, tělesný útlum, znesitlivění a pocit lhostejnosti vůči problémům. Stimulanty jako pervitin, kokain, crack a extáze mají velmi vysokou psychickou závislost. Silně povzbuzují psychický i fyzický výkon, snazávají únavu, způsobují nespavost, nechutenství, vedou k prudkému hubnutí a nakonec vyčerpanosti. Pod canabis spadá marihuana a hašiš mají středně silnou psychickou závislost. Vyvolává euforii, uvolnění zábrán, snížení chuti k jídlu, zmatené chování a zesílení momentálního duševního stavu. Do halucinogenů patří LSD, meskalin a lysohlávková česka, možná jsou psychicky nevykonné fyzicky však nikoliv. Vyvolávají přeludy, halucinace, zmírněné vnímání času a prostoru „flashback.“ Mezi tlumící drogy patří rohypnol, librium, nembutal, diazepam aj, způsobují velkou fyzickou závislost, psychická je nižší. Vyvolávají celkový útlum, seřtenou řeč, dezorientaci a opilecké chování. Poslední jsou těžké látky zastupuje je toluen perchloretylen, je u něho možná fyzická i psychická závislost a vyvolává otupění, polospánek, psychický útlum a poruchy vnímání.

Počet dospívajících, kteří nějakou drogu zkouší a vrací se k ní je asi 13,4% mládeže od 15 do 18 let. Pro osátní je experiment s drogou pouze zajímavá zkušenost. Děti by měly být zavčas informovány třeba od rodičů o nebezpečnosti všech drog, aby se nenechaly přemluvit od stěhlých kamarádů k vyzkoušení.

Klára Kolouchová, T.A

2. UČIT SE SAMOSTATNĚJI

Často se učíme jen pod nějakým nátlakem. Například když hrozí písemná práce. A přirozeně také při napominání nebo dokonce hrozbách ze strany rodičů. „Jestli se konečně nezačneš učit na tu písemku z angličtiny, nesmíš zítřka k Petrovi.“ Není vůbec lehké učit se samostatně a z vlastní vůle, zvláště když existují o mnoho příjemnější věci než učení.

JAK TO ALE PŘECE JEN DOKÁŽEŠ, VYLEPŠIT SVOJI VŮLI K UČENÍ?

K tomu se výborně hodí jen osvědčený trénink. Jmenuje se samokontrola za pomoci denního protokolu a skládá se ze tří kroků:

- vlastní pozorování
- vlastní hodnocení
- vlastní odměna

První krok – *vlastní pozorování* - je nejdůležitější. Sám už může vést k úspěchu. Jak to vypadá? Během několikátýdenního období si vedeš denně malý protokol, kam si krátce zapisuješ, co a od kdy do kdy ses učil. Můžeme to také navát „učební deník.“

DATUM	ČAS	PŘEDMĚT (ČINNOST)
10.4.	15.00 - 15.30	Matematika - úkoly
	15.35 - 16.00	Angličtina – slovíčka
11.4.	14.50 - 15.20	Dějepis
	15.35 - 16.05	Biologie

Příklad : Učební deník

V dalším kroku pak můžeš svoji činnost ohodnotit (*vlastní hodnocení*). Přitom vždy použij jednoho z následujících znamének

- + Jsem spokojený tím, co jsem se naučil.
- ? Nejsem spokojený ani nespokojený.
- Jsem nespokojený.

Prostřednictvím tohoto vlastního hodnocení by ses měl stát méně závislým na kontrole a kritice rodičů a učitele. Zkus to a zeptej se sám sebe!

Třetí a poslední krok se jmenuje *vlastní odměna*. Když jsi svého učebního cíle dosáhl, sám se odměň. Nejlepší odměnou je vlastně už tvoje radost a to, že si řekneš: „Dokázal jsem to,“ nebo „udělal jsem to dobře.“ Sám se ale můžeš také odměnit také tím, že si pustíš svoji oblíbenou desku, přečteš si knížku, nebo jdeš sportovat, navštívíš svého přítele nebo přítelkyni, nebo se podíváš na televizi.

Pokud ti oba kroky – vlastní hodnocení a vlastní odměna – připadají moc složitě a náročné, můžeš je také vypustit. Ale od vlastního pozorování upustit nesmíš. Je to královská cesta k samostatnosti. Protože přechod od cizí kontroly k samokontrolě není lehký, měl by sis najít pro tenthle několikátýdenní trénink nějakého pomocníka.

Rodáci z okolí Vyskova

PAVEL ZEDNÍČEK, 1949

Rodištěm Paula Zedníčka jsou Hoštice - Heroltice, kde se 1.11.1949 narodil. V době studií na JAMU v Brně hrál v brněnském divadle na provázku. Po absolvování divadelní akademie přijal angažmá v Činoherním studiu v Ústí nad Labem. Znáte ho z řady pořadů například KUFER, PTÁKOVINY atd.

BORIS HYBNER, 1941

Herec, scénárista, mim, gagmen, který je také spjat s našim regionem. Narodil se 5.8.1941 ve Vyskově.

Hrál ve 27 zemích tří kontinentů, nejčastěji ve Francii, Německu, Holandsku, 6 měsíců pobýval v Kanadě, hrál i v Mexiku. Na svém kontě má 12 celovečerních pantomim, 4 hudební show, 33 malých rolí ve filmu, spoustu seriálů. Získal bronzovou rúži v Montreaux za seriál GAGMEN.

JIŘÍ ŠTĚDRŇ, 1942

Pochází ze známé muzikantské rodiny Štědroňů. Narodil se ve Vyskově 23. května 1942.

Rodák z moravského Vyskova, absolvent hereckého oddělení Janáčkovy akademie muzických umění, někdejší spíkr brněnského rozhlasového studia, sólista orchestru umělce Gustava Broma, host brněnských souborů.

KAREL DVOŘÁČEK, 1911 - 1945

Narodil se 31. října 1911 v rolnické rodině v Ivanovicích na Hané. Prožívá nepříliš šťastné dětství - chudá válečná léta, otcova tragická smrt, netušil, že z něj bude nadaný spisovatel.

JAN ŠOUPAL, 1892 - 1964

Narodil se 21. října 1892 ve Vyskově. Po svém otci zdědil hudební nadání, už od útlého věku se učil zpěvu a hře na housle. Po dobu studií na vyskovském gymnáziu dál prohluboval své znalosti o hudbě.

CO JE TO VLASTNĚ "OSOBNOST"

Většina z nás ví, že pojem „osobnost“ hodně souvisí s psychologií. Když vidíme v televizi různé zpěváky, herce, politiky, říkáme jim „osobnosti“. Jsou to opravdové osobnosti? Ne všichni! Osobnost se vyznačuje autenticitou, nezávislostí, upřímností, odvahou, schopností sebereflexe, vysokým stupněm morální a sociální integrity, pro někoho taky překvapivě tolerancí. Platí ale také to, že když se zpěvačka objeví s novými vlasy, makeupem a stylem oblékání, že změnila svou osobnost?

Přicházíme na svět bez osobnosti a matka rozhoduje o osobnosti svého dítěte rannou výchovou. Po ranném věku už osobnost nezměníme. Co však můžeme udělat? Můžeme zjistit, jakou osobnost máme. Je více způsobů, jak odhalit osobnost.

Nejznámější dva způsoby jsou:

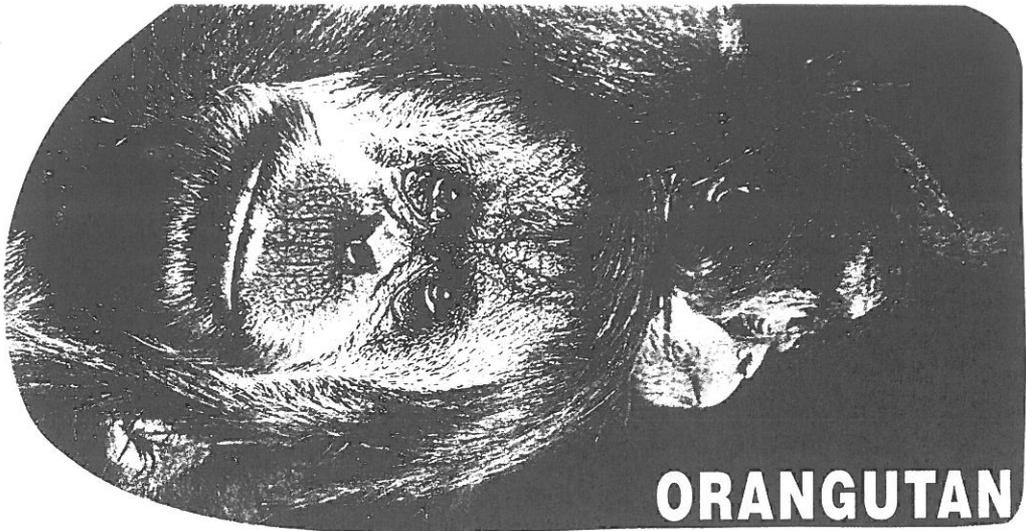
- ⇒ Bud' zajít za psycholožkou do poradny a požádat ji, aby se pokusila po-
odhalit tvou osobnost.
- ⇒ Nebo můžete zajít do knihovny a půjčit si některou odbornou knihu psy-
chotest. Například by to mohla být kniha **TESTY OSOBNOSTI**, ze kte-
ré jsou tyto testy opsány.

CO PRO VÁS ZNAMENÁ PŘÁTELSTVÍ?

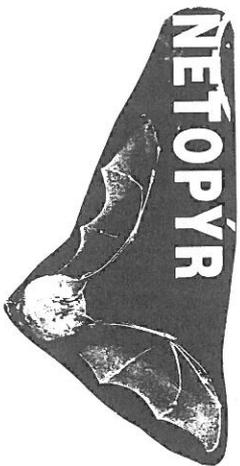
1. Často jsem zván do společnosti.	nesouhlasím	1	2	3	4
2. Většina lidí nestojí za to, abych se jimi zabýval/a.	spíše souhlasím	1	2	3	4
3. Vystačím si bez přátel.	spíše nesouhlasím	1	2	3	4
4. Mám nejméně jednoho přítele/přítelkyni, se kterým/kterou mohu o všem mluvit.	nesouhlasím	1	2	3	4
5. Mám velký okruh přátel.	spíše souhlasím	1	2	3	4
6. Přítel/přítelkyně si může mnohé dovolit, aniž bych se na něho/ni zlobil/a.	nesouhlasím	1	2	3	4
7. Dávám si pozor aby toho o mně moji přátelé moc nevěděli.	spíše souhlasím	1	2	3	4
8. Většina lidí se sice chová mile, ale pak tě stejně pomluví.	nesouhlasím	1	2	3	4
9. Od přátel očekávám, že při mně budou stát i ve zlých časech.	spíše souhlasím	1	2	3	4
10. Mám mnoho kamarádů, ale jen několik, které mohu nazvat přáteli.	nesouhlasím	1	2	3	4
11. O svých problémech mluvím především se svým partnerem/partnerkou nebo s blízkými příbuznými.	spíše souhlasím	1	2	3	4
12. Jakmile má někdo s mých přátel problémy, udělám si čas, abych ho vyslechl/a.	nesouhlasím	1	2	3	4
13. Když se někomu svěříš, brzo se to obrátí proti tobě.	spíše souhlasím	1	2	3	4
14. Snažím se pěstovat přátelské styky a prohlubovat je.	nesouhlasím	1	2	3	4
15. Vyhledávám své přátele především tehdy, když se chci pobavit.	spíše souhlasím	1	2	3	4
16. Před svými přáteli se chovám přirozeně, nepřetvaruji se.	nesouhlasím	1	2	3	4
17. I když se dlouho nevidím se svými přáteli, nepostrádám je.	spíše souhlasím	1	2	3	4
18. V oněch řídkých případech, kdy jsem si myslel/a, že jsem našel/a přítele/přítelkyni, jsem zklamal/a.	nesouhlasím	1	2	3	4
19. Když o tom přemýšlím, napadá mě, že ani nevím, jak se daří mým přátelům.	spíše souhlasím	1	2	3	4
20. Bez přátel by byl můj život chudší.	nesouhlasím	1	2	3	4
21. Přítel mi musí nejprve dokázat, že je přítel.	spíše souhlasím	1	2	3	4

V České republice se životní prostředí za posledních deset let našťastí výrazně zlepšilo. Do české přírody se vrátili medvěd, vlk nebo rys. Přesto i nadále hrozí mnohým živočichům vyhynutí. Mezi ohrožené druhy u nás patří koroptev polní, syseľ obecný, netopýr dlouhouchý nebo sokol stěhovavý.

Ale co můžeme udělat, abychom zabránili masovému vymírání? Odborníci v tom mají jasno: neníčit dál přirozené prostředí, v kterém živočišné druhy žijí. Mnohé druhy se sice dokážou přizpůsobit novým podmínkám, ale nemůžeme spoléhat na to, že se adaptují všechny. Protože zvířata sama nemohou mluvit, je důležité upozorňovat na jejich problematiku. Lidé musí pochopit, že záchrana druhové rozmanitosti rostlinné a živočišné říše je jedinou cestou k jejich vlastní budoucí existenci. Záchrana zvířat je v našich rukou!!!

ORANGUTAN

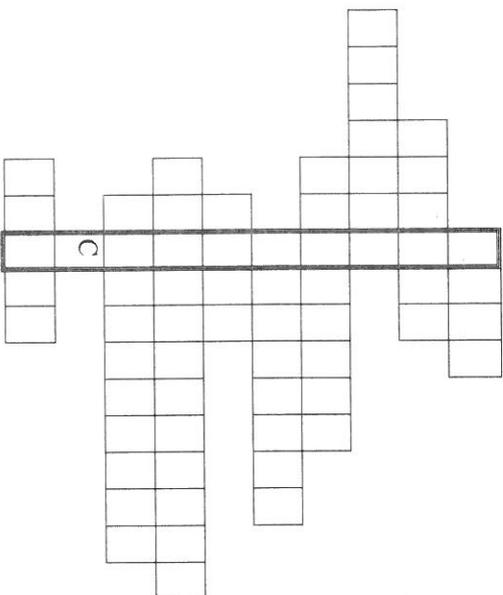
NETOPÝR

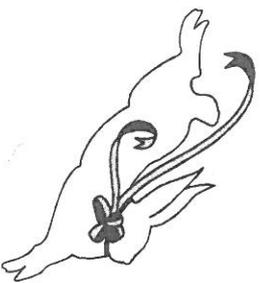
TUČNÁK

Dominika Katoňková, SB

Hrátky s měřičkou

- 1. LISTÝ
- 2. RYCHLE
- 3. SLOVIČKO
- 4. DVOJČE
- 5. KLOKAN
- 6. HLAVA
- 7. SNĚHURKA
- 8. ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA
- 9. C
- 10. TRPASLÍK

- Slovní zásoba:**
- VIEL - JISTÝ
  - SCHNELL - RYCHLE
  - DER ZWERG - TRPASLÍK
  - DER ZWILLING - DVOJČE
  - DER KOPF - HLAVA
  - DAS DORNROSCHEN - ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA
  - DIE VOKABEL - SLOVIČKO
  - DAS KÄNGURUH - KLOKAN
  - DAS SCHNEEWITCHEN - SNĚHURKA

Auf Wiedersehen!

EVA ČTVRTNÍČKOVÁ,
SB

Oblast 51 se nachází v okolí vyschlého jezera Groom Lake v poušti Nevada. Je tajnou vojenskou základnou, jejíž existenci až do nedávna americká vláda odmítala. Byla vystavena v padesátých letech jako základna armády Existenci tohoto přes 3.500.000 akrů velkého území připustila americká vláda pod tíhou důkazů až poté co se objevili svědci, kteří tvrdili, že viděli mimozemské plavidlo zkoumané pracovníky americké armády.

Podle podrobné mapy této oblasti obrovská soustava budov vůbec neexistuje. Žádné budovy, podzemní bunkry ani faniatických 9,5 kilometrů dlouhá startovací rampa. Letečtí konstruktéři a odborníci si zatím marně lámou hlavu nad tím, k čemu by mohla sloužit skoro deset kilometrů dlouhá startovací rampa, vedoucí přes jezero Groom. V oblasti 51 v minulosti proběhlo mnoho tajných projektů. Byly zde testovány Lockheed U-2 nebo F117A stealth. Nyní zde pravděpodobně probíhá projekt Aurora. Je to krycí název projektu tajného vojenského letadla SR71-Blackbird. Je zajímavé, že všechny tyto projekty souvisely s vysokorychlostními letadly.

Dálence 375 vede skoro až do centra oblasti 51. Americká armáda vám však zamezí přístup po této silnici, velice razně vás donutí odjet a ještě vás legitimuje. V okolí základny S-4 jsou rozmístěny miny, kamery a barriery z ostnatého drátu. Letecký prostor nad Area 51 je nejmístnější vzdušný prostor na světě.

Za vniknutí do oblasti 51 jsou vyměřovány pokuty přes 5.000 amerických dolarů. Někteří svědci dokonce tvrdí, že byli svazováni, pečlivě prohledáváni a někdy vyslyšenými nepřetržitě i 8 hodin. Někteří z těch kdo se "prohřešili" byli uvězněni i 10 měsíců za ohrožení národní bezpečnosti.

Svědci

Většinu svědků bylo vyhržováno fyzickou likvidací. Většinou telefonem. Nejznámější svědek, který vypovídá o základně S-4 velkou věrohodně je Robert Lazar. Ten tvrdí, že pracoval na základně S-4 půl roku od prosince 1988 a že zde pracoval na několika strojích, které považoval za mimozemského původu. S tím přišel v roce 1989 a potvrdil tím domněnky mnoha UFOlogů. Prý viděl obrovský podzemní komplex, v kterém sám pracoval, a který se nachází pod povrchem pouště. Věhod do tohoto komplexu je prý velice dobře maskovan. Je umístěn ve skále a otevíra se jako garažova vrata. Poté co se zavře, naprosto splyne se skálou. Robert Lazar je, podle jeho slov, přesvědčen, že pracoval s mimozemským materiálem a s mimozemskými plavidly a že se setkal s mimozemskou inteligencí. Po této výpovědi se Roberta Lazara údajně někdo pokoušel zastřílet, když jel autem domů a bylo mu tvrdě vyhržováno fyzickou likvidací.

Následujících pět let byla americká nejvyšší místa bombardována ozázkami na oblast 51 a postupně zahaněna do úzkých. Až v roce 1994 byla americká vláda zatlačena do krajní situace, kdy stále více světové veřejnosti věřilo v existenci nejen oblasti 51 a základny S-4, ale i v UFO ukrývana v těchto prostorách. Proto letecké síly USA potvrdily existenci této základny aby předešly ještě většímu tlaku.

Tato zvířata vymřou... ...když nic neuděláme

Sloni, nosorožci, papoušci, pandy, tygři - ti všichni jsou vedle tisíců dalších uvedeni v červené knize ohrožených druhů. Pokud s tím nic neuděláme, většina z nich dalších sto let nepřežije.

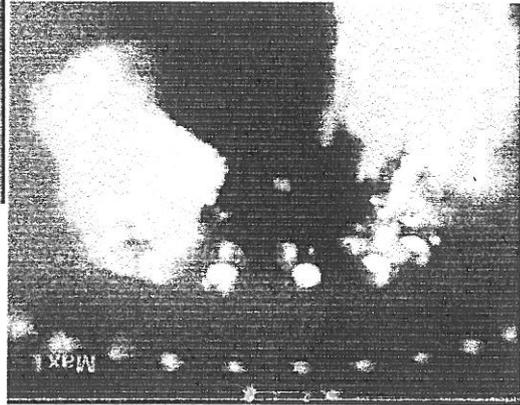
Z nového roku uběhlo jen pár měsíců, ale pro některé obyvatele naší planety je už takřka za pět minut dvanáct. Postiženým chybí do „půlnoci“, která by mohla znamenat tragickou a neodvratitelný konec jejich druhu, skutečně už jen pár vteřin. Vědci a ochránci přírody se shodují, že pokud se nebudou rychle jednat, hrozí Zemi v nadcházejících desetiletích vymírání druhů v takovém množství, jaké nemá v dějinách obdoby. Vyhubením je ohroženo 1096 druhů savců - tedy každý čtvrtý, kolem 1100 druhů ptáků, 260 druhů plazů, u obojživelníků je to 130 a u ryb 730 druhů. Odborníci se domnívají, že už dnes každou hodinu zmizí z povrchu planety tři druhy živočichů. Lépe se nevede ani rostlinám: například celosvětově je ohrožen každý desátý druh stromu.

Holub stěhovavý, křeček galapážský, vlk texaský, zubr kavkazský či biboun nejapný se nedožili ani roku 2000, přestože na Zemi žili stovky, možná tisíce let. Za posledních sto let padlo za obět' civilizaci podle odhadů minimálně dvacet až třicet tisíc živočišných druhů. Přesné číslo však není možné zjistit. Některé druhy zmizí, aniž je lidé vůbec poznají.

Od vzniku života na Zemi vymřelo 95% až 99% živočišných druhů. Na jednu stranu není vymírání ničím překvapivým - je to přirozený proces. Druhy vznikají a zanikají. Jenže od 17. století se tento vývoj nebezpečně urychlil. Vymírání je teď tisíc až desetitisíckrát rychlejší.

A kdo nese vinu na zániku přírody? Příznajeme si to otevřeně: člověk. Protože si nárokuje stále víc životního prostoru, vymítil celé (pra)lesy, a tím zničil nejenom stromy, ale i přirozené životní prostředí pro tisíce druhů zvířat. K dramatickým poklesům rostlinných a živočišných druhů napomáhá znečištění životního prostředí, kyselé deště, poškozování ozónové vrstvy a globální oteplování. Zbytek už dokonají pytláci, kruté vybičující zvířata pro maso, kožezhiny a slonovinu, a někteří rybáři, kteří bezohledně plundrují moře.

AREA 51 - ROOSEWELL

Eva Vrtlková, S.B.
Alena Grycová, S.B.

Pokud ne, proč se tak bojí odhalení?

inženýři při stavbě vysokorychlostních strojů mimozemských technologii? Avšak základní otázky zůstávají. Ukryvá americké letectvo v oblasti 51 UFO? Využívá poskytlá tato oblast na Zemi výměnou za znalosti jejich civilizace.

základně S-4 ukryvá, ale že uzavřela něco jako pakt s mimozemskou civilizací a že jim Někteří ufologové zacházejí do krajnosti a tvrdí, že americká vláda nejen, že UFO v

Je v ASI UFO?

kteřé nevyjadaly ani jako vojenské helikoptery, ani jako vojenská stíhačka. Mnoho svědků však vypovědělo, že nad základnou S-4 byly spatřeny létající objekty, UFO, kromě fotografie, na které je vidět neumanné zamaskovaný poklop na popelnici. ohánějí především tím, že nikdy nebylo nad oblastí 51 vyfotografováno, nebo natočeno technologičt, které používá vláda pro vývoj vysokorychlostních letadel. Skeptici se

Area 51 skutečně zkoumá. Zda jsou to jenom supertajné stíhačky, nebo mimozemské posádky těchto plavidel. Ufologové požadují, aby americké letectvé síly řekly, co se v Stále více lidí věří, že na základně S-4 a pod(!) ni jsou ukryta UFO a mimozemská těla

Skeptici a Verici